

LEGE

pentru modificarea unor acte normative (implementarea prevederilor Convenției de la Haga din 2007)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (CELEX: 02009R0004), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 007 din 10 ianuarie 2009, așa cum a fost ultima oară modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1937 al Comisiei din 10 decembrie 2018 de înlocuire a anexei X la Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere.

Art. I. – Codul familiei nr. 1316/2000 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 47–48, art. 210), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 74:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori, copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material și copiii majori până la vârsta de 23 de ani care sunt înmatriculați la studii.”

Art. II. – Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 285–294, art. 436), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 279:

alineatul (1) se completează cu următoarea literă:

„b²) competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în domeniul obligațiilor de întreținere.”

2. Codul se completează cu capitolul XXV² cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL XXV²

COMPETENȚA, LEGEA APLICABILĂ, RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI ÎN DOMENIUL OBLIGAȚIILOR DE ÎNTREȚINERE

Secțiunea 1

Procedura în cazul hotărârilor judecătorești în domeniul obligațiilor de întreținere

Articolul 293⁶. Obiectul cererii și depunerea acesteia

(1) Cererea formulată în baza articolului 10 din Convenția de la Haga privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei (în continuare - *Convenția de la Haga din 2007*) se depune de reclamant direct sau prin intermediul autorității centrale a Republicii Moldova, desemnată pentru implementarea prevederilor Convenției menționate.

(2) În sensul alineatului (1), creditorul care urmărește recuperarea pensiei de întreținere poate formula următoarele cereri:

- a) recunoașterea sau recunoașterea și încuviințarea executării unei hotărâri;
- b) executarea unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în Republica Moldova;
- c) pronunțarea unei hotărâri în Republica Moldova atunci când nu există o hotărâre, inclusiv, atunci când este necesar, stabilirea filiației;
- d) pronunțarea unei hotărâri în Republica Moldova când nu este posibilă recunoașterea și încuviințarea executării unei hotărâri pronunțate într-un alt stat;
- e) modificarea unei hotărâri pronunțate în Republica Moldova;
- f) modificarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat.

(3) În sensul alineatului (1), debitorul împotriva căruia există o hotărâre judecătorească în materie de obligații de întreținere poate formula următoarele cereri:

- a) recunoașterea unei hotărâri care a dus la suspendarea sau limitarea executării unei hotărâri anterioare în Republica Moldova;
- b) modificarea unei hotărâri pronunțate în Republica Moldova;
- c) modificarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat.

(4) Cu excepția cazului în care este prevăzut altfel în prezentul cod, cererile menționate la alineatele (2) și (3) se soluționează în conformitate cu legea statului solicitat, iar cererile de la alineatul (1) literele c)-f) și alineatul (2) literele b) și c) sunt supuse normelor în materie de competență aplicabile în Republica Moldova.

(5) Cererile formulate în temeiul prezentului articol, asistența juridică și reprezentarea în justiție sunt asigurate de autoritatea centrală a Republicii Moldova fie direct, fie prin intermediul autorităților publice sau al altor organisme sau persoane.

(6) Asistența juridică garantată de stat este acordată în cazul tuturor cererilor formulate de un creditor în temeiul prezentului articol cu privire la obligațiile de întreținere față de o persoană care nu a împlinit încă 21 de ani care decurg dintr-o relație părinte-copil. Asistența este refuzată în cazul în care autoritatea națională competentă consideră că, pe fond, cererea sau orice cale de atac este, în mod evident, neîntemeiată.

Articolul 293⁷. Conținutul cererii

(1) Cererea formulată în baza articolului 293⁶, inclusiv utilizând formularul recomandat și publicat de Conferința de drept internațional privat de la Haga, include cel puțin:

- a) O declarație privind natura cererii sau a cererilor;
- b) Numele și coordonatele, inclusiv adresa și data nașterii, ale reclamantului. Adresa personală poate fi înlocuită cu o altă adresă în cazurile de violență familială;
- c) Numele și, dacă sunt cunoscute, adresa și data nașterii ale pârâtului;
- d) Numele și data nașterii oricărei persoane pentru care se solicită întreținerea;
- e) Motivele pe care este întemeiată cererea;
- f) În cazul în care cererea este formulată de către creditor, informații privind destinația la care plățile prestației de întreținere trebuie efectuate sau transmise electronic;
- g) Numele și coordonatele persoanei sau unității din cadrul autorității centrale ale statului membru solicitant responsabile pentru soluționarea cererii.

(2) După cum este necesar și în măsura în care se cunoaște, o cerere cuprinde în plus în special:

- a) situația financiară a creditorului;

b) situația financiară a debitorului, inclusiv numele și adresa angajatorului debitorului și natura și localizarea bunurilor debitorului;

c) orice alte informații care pot ajuta la localizarea pârâtului.

(3) Cererea trebuie să fie însoțită de orice informații sau documente justificative necesare, inclusiv, după caz, documentația privind dreptul reclamantului la asistență judiciară. Cererile prevăzute la articolul 293⁶ alineatul (2) literele a) și b) și la alineatul (3) litera a) sunt însoțite, după caz, doar de documentele prevăzute la articolele 293¹⁸, 293²⁵ sau 293⁴⁰ din Cod sau la articolul 25 din Convenția de la Haga din 2007.

Articolul 293⁸. Competența în materie de obligații de întreținere

(1) Are competența de a hotărî în materie de obligații de întreținere în statele parte la Convenția de la Haga din 2007:

a) instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a pârâtului;

b) instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a creditorului;

c) instanța judecătorească competentă în temeiul legii forului într-o acțiune privind starea persoanei în cazul în care cererea cu privire la o obligație de întreținere este accesorie respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți;

d) instanța judecătorească competentă în temeiul legii forului într-o acțiune privind răspunderea părintească atunci când cererea cu privire la o obligație de întreținere este accesorie respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază numai pe cetățenia uneia dintre părți.

(2) Părțile pot conveni, printr-un acord în scris, inclusiv sub formă electronică, că următoarea instanță sau următoarele instanțe ale unui stat parte la Convenția de la Haga din 2007 are/au competența să soluționeze litigiile născute sau care se pot naște între ele în materie de obligații de întreținere:

a) o instanță sau instanțele dintr-un stat membru în care una dintre părți își are reședința obișnuită;

b) o instanță sau instanțele dintr-un stat membru a cărui cetățenie o deține una dintre părți;

c) în ceea ce privește obligațiile de întreținere între soți sau foști soți:

(i) instanța care are competența să soluționeze litigiile acestora în materie matrimonială, sau

(ii) o instanță sau instanțele statului parte la Convenție în care s-a aflat ultima reședință obișnuită comună a soților pe parcursul a cel puțin un an.

(3) Condițiile enumerate la alineatul (2) literele a), b), sau c) trebuie îndeplinite în momentul semnării acordului cu privire la alegerea instanței sau în momentul în care este sesizată instanța. Competența atribuită prin acord este exclusivă, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.

(4) Acordul referitor la alegerea instanței în sensul alineatului (2) nu poate fi încheiat în cazul unui litigiu cu privire la o obligație de întreținere privind un copil mai mic de optsprezece ani.

Articolul 293⁹. Competența întemeiată pe înfățișarea pârâtului

Cu excepția cazurilor în care competența este determinată de alte dispoziții ale Codului, instanța din statul parte la Convenția de la Haga din 2007 în fața căreia se înfățișează pârâtul este competentă. Prezenta dispoziție nu se aplică dacă înfățișarea are drept scop contestarea competenței.

Articolul 293¹⁰. Competența subsidiară

În cazul în care nicio instanță dintr-un stat parte la Convenția de la Haga din 2007 nu este competentă în conformitate cu articolele 293⁸ și 293⁹, sunt competente instanțele statului cetățeniei comune a părților.

Articolul 293¹¹. Forul de necesitate

În cazul în care nicio instanță dintr-un stat membru nu este competentă în temeiul articolelor 293⁸-293¹⁰, instanțele dintr-un stat parte la Convenția de la Haga din 2007 pot, în cazuri excepționale, fi învestite cu cauza respectivă în situația în care procedura nu se poate iniția sau desfășura în mod rezonabil sau este imposibil să se desfășoare într-un stat terț cu care litigiul are o legătură strânsă. Litigiul trebuie să prezinte o legătură suficientă cu statul instanței sesizate.

Articolul 293¹². Limite procedurale

(1) Atunci când o hotărâre judecătorească este pronunțată într-un stat contractant la Convenția de la Haga din 2007 în care creditorul își are reședința obișnuită, acțiunea de modificare a hotărârii sau de pronunțare a unei noi hotărâri nu poate fi introdusă în instanță de către debitor în niciun alt stat parte atât timp cât creditorul își păstrează reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea. Aceste prevederi nu se aplică:

a) atunci când părțile au convenit în temeiul articolului 293⁸ cu privire la competența instanțelor judecătorești din celălalt stat parte;

b) atunci când creditorul recunoaște competența instanțelor judecătorești din celălalt stat parte, astfel cum se prevede la articolul 293⁹;

c) atunci când autoritatea competentă din statul parte de origine la Convenția de la Haga din 2007 nu poate sau refuză să își exercite competența pentru a modifica respectiva hotărâre sau pentru a pronunța o nouă hotărâre; sau

d) atunci când hotărârea pronunțată în statul parte de origine la Convenția de la Haga din 2007 nu poate fi recunoscută sau executarea nu poate fi încuviințată în statul membru în care se intenționează introducerea unei acțiuni în instanță pentru obținerea unei noi hotărâri sau a unei modificări a hotărârii în cauză.

Articolul 293¹³. Verificarea competenței

(1) Atunci când instanța judecătorească este sesizată într-o cauză cu privire la care nu este competentă în temeiul prezentului capitol, aceasta își declină, din oficiu, competența.

(2) În cazul în care cereri având același obiect și aceeași cauză, între aceleași părți, sunt introduse în fața instanței de judecată din Republica Moldova și în fața unei instanțe judecătorești dintr-un alt stat parte la Convenția de la Haga din 2007, instanța sesizată ulterior suspendă din oficiu acțiunea până în momentul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate.

(3) În cazul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate, oricare instanță în afara celei sesizate inițial își declină competența în favoarea acesteia.

Articolul 293¹⁴. Conexitatea cererilor

(1) În cazul în care cereri conexe sunt pendinte în fața instanței de judecată din Republica Moldova și în fața unei instanțe judecătorești dintr-un alt stat parte la Convenția de la Haga din 2007, instanța sesizată ulterior poate suspenda judecata.

(2) În cazul în care aceste acțiuni sunt pendinte în prima instanță, orice instanță sesizată ulterior poate, de asemenea, la cererea uneia dintre părți, să-și decline competența, cu condiția ca respectivele cauze să fie de competența primei instanțe sesizate și ca legea după care se conduce aceasta să permită conexarea acțiunilor.

(3) În înțelesul prezentului articol, sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării separate a cauzelor.

Articolul 293¹⁵. Suspendarea procedurii în cazul pârâtului nerezident

Atunci când pârâtul, care își are reședința obișnuită într-un alt stat decât Republica Moldova, nu se prezintă în fața instanței de judecată, aceasta din urmă suspendă procedura atât timp cât nu se stabilește că acest pârât a putut primi actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util pentru pregătirea apărării sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest scop.

Secțiunea a 2-a

Hotărâri pronunțate într-un stat care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007

Articolul 293¹⁶. Recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate într-un stat membru al Protocolului de la Haga din 2007

(1) O hotărâre pronunțată într-un stat care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007 este recunoscută în Republica Moldova fără a fi necesar să se recurgă la vreo procedură și fără a fi posibilă contestarea recunoașterii sale.

(2) O hotărâre pronunțată într-un stat care are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007 și care este executorie în statul respectiv, este executorie în Republica Moldova fără a fi necesară încuviințarea executării.

Articolul 293¹⁷. Dreptul de a formula o cale de atac

(1) Un pârât care nu s-a înfățișat în instanța din statul de origine are dreptul de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești în fața instanței de judecată al acelui stat, conform termenilor stabiliți, în cazul în care:

a) nu i-a fost comunicat actul de sesizare a instanței sau un act echivalent în timp util sau astfel încât să se fi putut apăra; sau

b) a fost împiedicat să conteste creanța de întreținere din motive de forță majoră sau din cauza unor circumstanțe extraordinare, fără ca pârâtul să fi avut vreo vină în acest sens.

(2) Termenul pentru formularea unei căi de atac începe din ziua în care pârâtul a luat efectiv cunoștință de conținutul hotărârii judecătorești și în care a fost în măsură să acționeze, cel târziu începând din ziua primei măsuri de executare care a avut drept efect ca bunurile acestuia să devină indisponibile total sau parțial. Pârâtul acționează cu promptitudine, în orice caz în termen de 45 de zile. Prezentul termen nu poate fi prelungit pe motiv de distanță.

(3) În cazul în care instanța respinge formularea căii de atac menționate la alineatul (1) pe motiv că niciuna dintre condițiile privind calea de atac menționate la respectivul alineat nu este îndeplinită, hotărârea rămâne valabilă.

(4) În cazul în care instanța hotărăște că respectiva cale de atac este justificată pe motiv că una dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) este îndeplinită, hotărârea judecătorească este nulă și neavenită. Cu toate acestea, creditorul nu pierde prestațiile pentru perioada de întrerupere a termenelor de prescripție sau decădere și nici dreptul de a solicita retroactiv întreținerea dobândită prin acțiunea inițială.

Articolul 293¹⁸. Documente necesare pentru executare

(1) Pentru executarea în Republica Moldova a unei hotărâri judecătorești pronunțate într-un al stat, reclamantul furnizează autorităților competente însărcinate cu executarea:

a) o copie a respectivei hotărâri care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale;

b) extrasul hotărârii pronunțate de instanța de origine prin intermediul formularului prezentat ca model în anexa I la Regulamentul nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere;

c) după caz, un document în care se stabilește situația restanțelor și în care se indică data la care a fost efectuat calculul;

d) atunci când este necesar, transcrierea sau traducerea conținutului formularului menționat la litera b), în limba română.

(2) Autoritățile naționale competente nu pot impune părții care solicită executarea să furnizeze o traducere a hotărârii judecătorești. Cu toate acestea, se poate solicita o traducere în cazul în care executarea hotărârii judecătorești este contestată.

(3) Orice traducere prevăzută de prezentul articol trebuie să fie realizată de către o persoană autorizată în acest scop.

Articolul 293¹⁹. Refuzul sau suspendarea executării

(1) Autoritatea națională competentă refuză, integral sau parțial, la cererea debitorului, executarea hotărârii instanței judecătorești de origine dacă s-a prescris dreptul de obținere a executării hotărârii judecătorești a instanței

judecătorești de origine, în condițiile legii statului de origine sau a Republicii Moldova, luând în considerare termenul de prescripție cel mai lung.

(2) Autoritatea națională competentă poate suspenda, integral sau parțial, la cererea debitorului, executarea hotărârii instanței judecătorești de origine dacă aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată în Republica Moldova sau cu o hotărâre judecătorească pronunțată într-un alt stat parte la Protocolul de la Haga, care întrunește condițiile necesare pentru recunoașterea sa în Republica Moldova.

(3) O hotărâre judecătorească care are drept efect modificarea unei hotărâri anterioare privind obligațiile de întreținere în temeiul unor circumstanțe modificate nu se consideră o decizie ireconciliabilă în sensul alineatului (2).

(4) Autoritatea națională competentă poate suspenda, integral sau parțial, la cererea debitorului, executarea hotărârii instanței judecătorești de origine dacă instanța judecătorească competentă a statului de origine a fost investită cu soluționarea unei căi de atac privind hotărârea instanței judecătorești de origine, în temeiul articolului 293¹⁷. Autoritatea națională competentă suspendă, la cererea debitorului, executarea hotărârii instanței judecătorești de origine în cazul în care forța executorie a acesteia este suspendată în statul de origine.

Articolul 293²⁰. Lipsa de efect asupra existenței relațiilor de familie

Recunoașterea și executarea unei hotărâri judecătorești cu privire la întreținere în temeiul prezentei secțiuni nu presupune sub nicio formă recunoașterea relației de familie, rudenie, căsătorie sau alianță care stă la baza obligației de întreținere care a condus la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Secțiunea a 3-a

Hotărâri pronunțate într-un stat care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007

Articolul 293²¹. Recunoașterea hotărârilor pronunțate într-un stat care nu este membru al Protocolului de la Haga din 2007

(1) O hotărâre pronunțată într-un stat parte la Convenția de la Haga din 2007 care nu are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 2007 este recunoscută în Republica Moldova fără a fi necesar să se recurgă la o procedură specială.

(2) În cazul unei contestații, orice parte interesată care invocă pe cale principală recunoașterea unei hotărâri poate solicita, în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta secțiune, ca hotărârea să fie recunoscută.

(3) Dacă recunoașterea este invocată pe cale incidentală înaintea unei instanțe a unui stat membru al Protocolului, aceasta din urmă este competentă în materie.

Articolul 293²². Motive de refuz de recunoaștere

(1) O hotărâre nu este recunoscută dacă:

a) recunoașterea este vădit contrară ordinii publice a Republicii Moldova. Criteriul ordinii publice nu poate fi aplicat normelor în materie de competență;

b) dacă actul de sesizare a instanței sau un alt act echivalent nu a fost comunicat sau notificat pârâtului care nu s-a înfățișat în timp util și într-o manieră în care să se fi putut apăra, dacă pârâtul nu a introdus o acțiune împotriva hotărârii atunci când a avut posibilitatea să o facă;

c) este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată între aceleași părți în Republica Moldova;

d) este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat membru sau într-un stat terț între aceleași părți într-un litigiu având același obiect și aceeași cauză, atunci când hotărârea pronunțată anterior întrunește condițiile necesare pentru recunoașterea în Republica Moldova.

(2) O hotărâre care are drept efect modificarea, din motiv de schimbare a circumstanțelor, unei hotărâri anterioare cu privire la obligații de întreținere nu este considerată drept o hotărâre ireconciliabilă în sensul literei c) sau d).

Articolul 293²³. Amânarea pronunțării

Instanța judecătorească în fața căreia este invocată recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un stat care nu este membru al Protocolului de la Haga din 2007 suspendă acțiunea în cazul în care forța executorie a hotărârii respective este suspendată în statul de origine ca urmare a exercitării unei căi de atac.

Articolul 293²⁴. Forța executorie și competența teritorială

(1) O hotărâre pronunțată într-un stat care nu este membru al Protocolului de la Haga din 2007, executorie în statul respectiv, este pusă în executare în Republica Moldova atunci când, la cererea oricăreia dintre părțile interesate, a fost încuviințată executarea.

(2) Cererea de încuviințare a executării se prezintă instanței judecătorești sau autorității competente din Republica Moldova.

(3) Competența teritorială este determinată de reședința obișnuită a părții împotriva căreia se solicită executarea sau de locul de executare.

Articolul 293²⁵. Procedura

(1) Cererea de încuviințare a executării este însoțită de următoarele documente:

a) o copie a hotărârii care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale;

b) un extras al hotărârii eliberat de instanța de origine, prin intermediul formularului prezentat ca model în anexa II din Regulamentul nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, fără a se aduce atingere articolului 293²⁶;

c) atunci când este necesar, transcrierea sau traducerea conținutului formularului menționat la litera b) în limba română.

(2) Instanța sau autoritatea competentă sesizată nu pot impune solicitantului să furnizeze o traducere a hotărârii judecătorești. Cu toate acestea, se poate solicita o traducere în cadrul căilor de atac prevăzute la articolul 293²⁸.

(3) Orice traducere prevăzută de prezentul articol trebuie să fie realizată de către o persoană autorizată în acest scop.

Articolul 293²⁶. Neprezentarea extrasului

(1) În cazul neprezentării extrasului prevăzut la articolul 293²⁵ alineatul (1) litera b), instanța sau autoritatea competentă poate să fixeze un termen pentru prezentarea acestuia sau să accepte un document echivalent sau, în cazul în care consideră că dispune de suficiente informații, să renunțe la prezentarea acestui document.

(2) În cazul prevăzut la alineatul (1), la solicitarea instanței sau a autorității competente, se prezintă o traducere a documentelor. Traducerea se efectuează de către o persoană autorizată în acest scop.

Articolul 293²⁷. Hotărârea de încuviințare a executării

(1) Hotărârea este declarată ca executorie fără examinare în temeiul articolului 293²² imediat după îndeplinirea formalităților prevăzute la articolul 293²⁵ și cel mai târziu în termen de 30 de zile de la îndeplinirea acestor formalități, în afara cazului în care există o imposibilitate cauzată de circumstanțe excepționale. Partea împotriva căreia se solicită executarea nu poate, în această etapă a procedurii, formula apărări.

(2) Hotărârea privind cererea de încuviințare a executării este adusă de îndată la cunoștința reclamantului în conformitate cu prevederile Codului.

(3) Hotărârea de încuviințare a executării este notificată sau comunicată părții împotriva căreia se solicită executarea, în cazul în care aceasta nu a fost deja notificată sau comunicată părții în cauză.

Articolul 293²⁸. Cale de atac împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare

(1) Oricare dintre părți poate exercita o cale de atac împotriva hotărârii privind cererea de încuviințare a executării.

(2) Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea nu se înfățișează în fața instanței sesizate cu acțiunea intentată de reclamant, se aplică dispozițiile articolului 293¹⁵.

(3) Acțiunea împotriva hotărârii de încuviințare a executării se introduce în termen de 30 de zile de la data notificării sau a comunicării acesteia. Dacă partea împotriva căreia se solicită executarea are reședința obișnuită pe teritoriul unui stat altul decât cel în care s-a pronunțat hotărârea de încuviințare a executării, termenul pentru depunerea acțiunii este de 45 de zile și începe să curgă de la data comunicării sau a notificării care a fost efectuată fie persoanei respective, fie la reședința acesteia. Prezentul termen nu poate fi prelungit pe motiv de distanță.

(4) Hotărârea pronunțată în apel poate fi contestată cu recurs.

Articolul 293²⁹. Refuzul sau revocarea unei hotărâri de încuviințare a executării

(1) Instanța sesizată cu acțiunea prevăzută la articolul 293²⁸ nu poate refuza sau revoca o hotărâre de încuviințare a executării decât pentru unul dintre motivele prevăzute la articolul 293²².

(2) Sub rezerva articolului 293²⁸ alineatul (2), instanța sesizată cu acțiunea prevăzută la articolul 293²⁸ se pronunță în termen de 90 de zile de la data sesizării, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive excepționale.

Articolul 293³⁰. Amânarea pronunțării

La cererea părții împotriva căreia se solicită executarea, instanța sesizată cu acțiunea prevăzută la articolul 293²⁸ suspendă acțiunea în cazul în care executarea hotărârii respective este suspendată în statul de origine ca urmare a exercitării unei căi de atac.

Articolul 293³¹. Măsuri provizorii și asigurătorii

(1) În cazul în care o hotărâre trebuie să fie recunoscută, nimic nu îl împiedică pe reclamant să solicite aplicarea măsurilor provizorii și asigurătorii prevăzute de legislația națională fără să fie necesară încuviințarea executării hotărârii respective în temeiul articolului 293²⁷.

(2) Hotărârea de încuviințare a executării determină de drept autorizarea luării oricăror măsuri asigurătorii.

(3) Pe durata termenului de atac, prevăzut la articolul 293²⁸ alineatul (3), împotriva hotărârii de încuviințare a executării și până la pronunțarea unei hotărâri în cazul acestei acțiuni nu se poate proceda decât la aplicarea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor părții împotriva căreia se solicită executarea.

Articolul 293³². Forță executorie parțială

(1) Dacă o hotărâre statuează asupra mai multor capete de cerere și hotărârea de încuviințare a executării nu poate fi pronunțată în cazul tuturor acestora, instanța sau autoritatea competentă se pronunță în cazul uneia sau mai multora dintre aceste capete de cerere.

(2) Reclamantul poate solicita ca hotărârea de încuviințare a executării să se limiteze la anumite părți din hotărâre.

Articolul 293³³. Scutirea de impozite, drepturi sau taxe

În cadrul acțiunii introduse pentru încuviințarea executării hotărârii nu poate fi perceput nici un impozit, drept sau taxă, calculate proporțional cu valoarea litigiului.

Secțiunea a 4-a

Dispoziții comune

Articolul 293³⁴. Forță executorie provizorie

Instanța de origine poate declara forța executorie provizorie a hotărârii, fără a aduce atingere unei eventuale căi de atac, chiar în cazul în care legislația națională nu prevede caracterul executoriu de drept.

Articolul 293³⁵. Invocarea unei hotărâri recunoscute

(1) O parte care dorește să invoce într-un alt stat membru o hotărâre recunoscută trebuie să prezinte o copie a acesteia care să întrunească toate condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale.

(2) În cazul în care este necesar, instanța înaintea căreia este invocată hotărârea recunoscută poate solicita părții care invocă hotărârea recunoscută să prezinte un extras eliberat de instanța de origine utilizând formularul prezentat drept model, după caz, în anexa I sau în anexa II din Regulamentul nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Instanța de origine eliberează, de asemenea, acest extras la cererea oricărei părți interesate.

(3) Atunci când este necesar, partea care invocă hotărârea recunoscută prezintă o transcriere sau o traducere a conținutului formularului menționat la alineatul (2) în limba română.

(4) Orice traducere prevăzută de prezentul articol trebuie să fie realizată de către o persoană autorizată în acest scop.

Articolul 293³⁶. Procedura și condițiile de executare

(1) Sub rezerva dispozițiilor prezentului Capitol, procedura de executare a hotărârilor judecătorești pronunțate într-un alt stat este reglementată de legislația Republicii Moldova. O hotărâre pronunțată de o instanță judecătorească dintr-un stat parte la Convenția de la Haga din 2007, executorie în Republica Moldova, este executată în aceleași condiții precum o hotărâre pronunțată în Republica Moldova.

(2) Partea care solicită executarea unei hotărâri pronunțate într-un alt stat nu are obligația de a avea, în Republica Moldova, nici o adresă poștală, nici un reprezentant autorizat, fără a se aduce vreun prejudiciu persoanelor competente în materii de proceduri de executare.

Articolul 293³⁷. Absența revizuirilor pe fondul unei hotărâri judecătorești

În niciun caz, hotărârea judecătorească pronunțată într-un alt stat parte la Convenția de la Haga din 2007 nu poate face obiectul unei revizuri pe fond în Republica Moldova.

Articolul 293³⁸. Recuperarea neprioritară a costurilor

Recuperarea oricăror costuri de aplicarea prevederilor prezentei secțiuni nu are prioritate asupra recuperării creanțelor de întreținere.

Articolul 293³⁹. Traducerea documentelor justificative

Fără a aduce atingere prevederilor prezentei secțiuni, instanța nu poate solicita părților să furnizeze traducerea documentelor justificative care nu sunt

întocmite în limba de procedură decât în cazul în care instanța apreciază că această traducere este necesară pentru pronunțarea hotărârii sau pentru respectarea dreptului la apărare.

Articolul 293⁴⁰. Caracterul executoriu al tranzacțiilor judiciare și actelor autentice

(1) Tranzacțiile judiciare și actele autentice care sunt executorii în statul de origine sunt recunoscute și au aceeași forță executorie ca hotărâri judecătorești într-un alt stat parte la Convenția de la Haga din 2007, în conformitate cu prevederile prezentului Capitol.

(3) Autoritatea competentă a statului de origine eliberează, la cererea oricărei părți interesate, un extras al tranzacției judiciare sau al actului autentic prin intermediul formularului al cărui model figurează, după caz, în anexele I și II și respectiv în anexele III și IV la Regulamentul nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere.”

Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 22:

alineatul (1) se completează cu următoarea literă:

„z¹) să coopereze cu celelalte instituții pentru localizarea debitorului sau a creditorului obligației de întreținere.”

Art. IV. – (1) Prezenta lege intră în vigoare de la 01 martie 2026.

(2) Guvernul, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

IGOR GROSU

Chișinău, ____ 2025

Nr. ____